

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. januar 2015 i sag nr. BS 44C-2282/2014:

[Indklagede]

[Adresse]

mod

Advokatnævnet

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved kendelse af 9. april 2014 har Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, pålagt [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

Denne kendelse er af [indklagede] i medfør af retsplejelovens § 147 d, ved stævning modtaget i retten den 7. maj 2014, indbragt for retten med påstand om ophævelse, subsidiært formindelse.

Advokatnævnet har påstået kendelsen stadfæstet.

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Advokatnævnets kendelse er sålydende:

"...

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

Advokat [A] har på vegne [klager] klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have opkrævet salær hos [klagers] anpartsselskab vedrørende den bistand, han ydede som beskikket forsvarer for [klager].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 8. november 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [indklagede] den 12. marts 2013 blev beskikket som forsvarer for [klager] i en straffesag, hvor hun var sigtet for bedrageri ved i to forhold som revisor for en række selskaber at have medvirket til udstedelse af fiktive fakturaer til en samlet værdi af ikke under 365 mio. kr.

[Klager] var indehaver af [virksomhed X].

Ved e-mail af 23. april 2013 til [klager] skrev [indklagede] bl.a. således:

”Vi mødes på mandag den 29. ds., kl. 10.00 på dit kontor. Jeg regner med, at agendaen er besigtigelse af kabiner, diskutere sag og hygge.

Jeg vedhæfter for god ordens skyld oversigt over salærberegningen til advokater i Danmark, sådan, at du løbende kan holde dig orienteret.”

Ved faktura af 15. august 2013 til [virksomhed X] opkrævede [indklagede] et salær på 206.500 kr. ekskl. moms, idet det af den vedlagte tidsopgørelse fremgår, at der til sagen var anvendt 59 timer.

Ved e-mail af 19. august 2013 til [indklagede] skrev [klager] bl.a. følgende:

”Det er ikke helt som aftalt, idet jeg kun kan fratække møder hos mig med mere der har til formål at sikre virksomheden, herunder mine medarbejders trivsel og fremtid.

Der har været møder 12 timer her, ligesom navneforbuddet havde til hensigt at sikre virksomheden, her 1 time mere og så har vi mailet og talt omkring dette vel et par timer. Disse timer kan jeg fratække i virksomheden og dermed betale herfra.

Den øvrige tid er som beskikket forsvarer. Jeg har ikke mulighed for at betale den via virksomheden og skal i givet fald trække den som løn først – det vil koste dobbelt op.

Gør jeg det andet vil du komme til at forsvare mig igen – denne gang for skatteunddragelse ☺ Gider vi ikke.

Jeg foreslår at du sender alle timer også dem du har givet rabat på til mig videre som beskikket forsvarer (bør være omkring 60

timer?) og så sender revisionskontoret for den del, der har med sikring af virksomheden at gøre ca 15 timer.”

[Indklagede] udstedte den 29. august 2013 en kreditnota til [virksomhed X] på 206.500 kr. ekskl. moms svarende til det tidligere opkrævede salær, idet han ved en samtidig udstedt faktura til [virksomhed X] opkrævede et salær på 108.500 kr. ekskl. moms, svarende til et tidsforbrug på 31 timer.

Ved brev af 4. september 2013 til [indklagede] skrev advokat [A] bl.a., at han var blevet kontaktet af [klager], og at han på dennes og [virksomhed X'] vegne måtte afvise den fremsendte faktura, idet [virksomhed X] ikke havde indgået nogen aftale med [indklagede] om advokatbistand og i øvrigt heller ikke havde modtaget nogen rådgivning.

Retten i [bynavn] beskikkede den 5. september 2013 advokat [A] som forsvarer for [klager] i stedet for [indklagede].

Ved e-mail af 6. september 2013 til advokat [A] skrev [indklagede] bl.a., at han havde valgt ikke at forfølge salærkravet yderligere, da det udestående salær ikke stod mål med den ulempe, som en inddrivelse tilsyneladende ville indebære for [virksomhed X].

[Indklagede] udstedte samme dag en kreditnota til [virksomhed X] på 108.500 kr. ekskl. moms.

Ved brev af 16. september 2013 til Retten i [bynavn] anmodede [indklagede] om salær på 114.312,50 kr. for sit arbejde som beskikket forsvarer for [klager].

Retten i [bynavn] fastsatte den 26. september 2013 salær på 90.000 kr. ekskl. moms til [indklagede].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har på vegne [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved på trods af den meddelte beskikkelse at have fremsat salærkrav over for [virksomhed X] vedrørende den bistand, han ydede som forsvarer for [klager].

Advokat [A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hverken [klager] eller [virksomhed X] har indgået en aftale med [indklagede] om honorering som privat antagen forsvarer.

Advokat [A] har endvidere gjort gældende, at [indklagede] ikke skriftligt bekræftede sit opdrag over for [virksomhed X], ligesom han ikke rettede henvendelse til Retten i [bynavn] med anmodning om afbeskikkelse.

Advokat [A] har endelig gjort gældende, at [indklagede] efter advokat [A's] overtagelse af sagen fremsendte salæranmodning til retten.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han ikke har opnået eller forsøgt at opnå salær som både privat antagen advokat og som beskikket forsvarer, ligesom han heller ikke i øvrigt har forsøgt at opnå et uberettiget salær.

[Indklagede] har i den forbindelse bl.a. anført, at [klager] ønskede hans fulde opmærksomhed på sagen, hvorfor han indgik en mundtlig aftale med [klager] om honorering som privat antagen advokat.

[Indklagede] har endvidere anført, at årsagen til, at han ikke lod sig afbeskikke i forbindelse med indgåelse af aftalen med [klager] var, at han anså beskikkelsen som sin ret til adgang til sagens akter og repræsentation af [klager].

[Indklagede] har endelig anført, at han ikke har modtaget salær fra [klager] eller [virksomhed X], i det han i øvrigt har frafaldet ethvert salærkrav mod disse, ligesom han først anmodede retten om salær, da aftalen som privat antagen advokat var ophørt.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En beskikket advokat må ifølge retsplejelovens § 334, stk. 5, ikke modtage salær ud over det beløb, der er fastsat af retten, medmindre der er truffet en særlig aftale mellem klienten og advokaten, og advokaten frafalder krav på vederlag af statskassen.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved at opkræve salær hos [virksomhed X] har handlet i strid med god advokatskik. Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at [indklagede] den 12. marts 2013 blev beskikket som forsvarer for [klager], og at der ikke foreligger en tilstrækkelig klar aftale mellem [indklagede] og [klager] om, at hans salær skulle betales af [klager]/[virksomhed X]. Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at [indklagede] ikke forinden fremsendte af faktura til [virksomhed X] frafaldt sit salærkrav over for retten.

Advokatnævnet finder på den baggrund, [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor [indklagede] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 20.000 kr.
..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af [indklagede], der har forklaret blandt andet, at han siden 2009 har været selvstændig advokat og hovedsageligt beskæftiget sig med strafferet.

Primo 2013 blev han kontaktet telefonisk af [klager], der var blevet sigtet for leasingbedrageri. Han havde ikke noget forudgående kendskab til [klager]. Hans sekretær skrev en mail til den sagsbehandlende politimand med anmodning om beskikkelse og tilsendelse af sagens akter. Efter at have modtaget akterne, mødtes han den 29. april 2013 med [klager] for at gennemgå sagen. Inden mødet havde han sendt oversigten over salærer til beskikkede advokater til [klager]. Efter at have modtaget oversigten, ringede [klager] til ham og forklarede, at sagen var af meget stor betydning for hende, og at hun derfor ville foreslå, at hun betalte et højere salær for på den måde at kunne få hans fulde opmærksomhed. Sagsøger overgik derfor fra beskikket til privat antagen forsvarer efter [klagers] ønske, og gav hende i den forbindelse mundtligt et salæroverslag.

Primo juni 2013 var sagsøger med [klager] til afhøring hos politiet, og efter aftale med [klager] sendte han herefter sin faktura. Efterforskningen var næsten tilendebragt, idet der alene resterede en revisionsberegning, og sagsøger anså det som en realistisk mulighed, at sagen ville blive sluttet med en påtaleopgivelse. Faktura af 15. august 2013 blev, i overensstemmelse med [klagers] ønske, sendt til [virksomhed X]. [klager] havde oplyst, at hun nok skulle klare det skattemæssige. Sagsøger havde forinden kontaktet sin egen revisor, der havde sagt god for fremgangsmåden med at udstede regningen til anpartsselskabet.

Herefter modtog sagsøger den som bilag 4 fremlagte mail af 19. august 2013, hvis indhold ikke var i overensstemmelse med den tidligere indgåede aftale. Da [klager] ikke skulle diktere, om han skulle have salær som beskikket forsvarer eller ej, besluttede han sig for at fremsende en ny faktura alene vedrørende det arbejde, han havde udført for [virksomhed X], og helt at undlade at sende en salæropgørelse til retten. Herefter fremsendte han den 29. august 2013 en kreditnota til [virksomhed X], og fremsendte samtidig den som bilag 6 fremlagte faktura som vedrørte det arbejde, der med rimelighed kunne henføres til virksomheden, mens arbejdet, der vedrørte [klager] personligt, var udtaget.

Umiddelbart herefter skete der forsvarerskifte til advokat [A], og sagsøger fik en klar fornemmelse af, at [klager] forsøgte at løbe fra regningen. Da han ikke orkede at have mere at gøre med [klager] eller hendes selskab, sendte han den 6. september 2013 en kreditnota til [virksomhed X], og den 16. september 2013 sendte han en salæranmodning til retten i [bynavn]. Det var i relation til anpartsselskabet at han havde valgt ikke at forfølge kravet, og han havde ikke overvejet, at [klager] teoretisk set ville kunne komme til at betale.

Når timeforbruget er opgjort til 59 timer i såvel faktura af 15. august 2013 som i salæranmodningen til retten i [bynavn], skyldes det, at han alene medtog det arbejde, der relaterede sig til straffesagen mod [klager]. Sagen mod [klager] og den del af hans arbejde, der vedrørte [virksomhed X], var viklet så meget ind i hinanden, at det ikke var muligt at adskille tingene.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i påstandsdokument af 3. december 2014 gjort følgende anbringender gældende til støtte for påstanden:

"...

- at sagsøger ikke har modtaget eller søgt at modtage salær eller godtgørelse ud over de beløb, der er fastsat af retten, jf. retsplejelovens § 334, stk. 5.
- at sagsøger har indgået aftale med [klager] om at repræsentere hende og hendes revisionsfirma [virksomhed X] som privatantaget forsvarer/rådgiver.
- at [Klager] er enig heri, jf. hendes e-mail af 19. august 2013, jf. Bilag 4.
- at det er objektivt ukorrekt, når advokat [A] på vegne [klager] og [virksomhed X] gør gældende, at sagsøger ikke har indgået nogen aftale med [virksomhed X] om rådgivning og heller ikke har givet sådan rådgivning.
- at sagsøger i konsekvens af [klagers] mail af 19. august 2013, jf.

Bilag 4, umiddelbart herefter fremsendte kreditnota til [virksomhed X] på hele det fakturerede beløb og i stedet fremsendte ny faktura til revisionsfirmaet på ca. det halve den 29. august 2013, jf. Bilag 8.

at sagsøger herefter henholdt sig til den af retten modtagne besikkelse som forsvarer for [klager] og modtog sædvanlig honorering fra Retten i [bynavn] den 26. september 2013, jf. Bilag 10.

at sagsøger ikke har modtaget salær i strid med retsplejelovens § 334, stk. 5 (salær ud over det af retten fastsatte)

at det bestrides som ukorrekt, at sagsøger groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, endsige tilsidesat god advokatskik.

at der ikke påhviler sagsøger en selvstændig forpligtelse til skriftligt at bekræfte sit opdrag overfor erhvervsdrivende ([virksomhed X]), men at sagsøger naturligvis bør iagttage sine pligter i henhold til Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af udbytter og finansiering af terrorisme (Hvidvaskningsloven), hvilket sagsøger har iagttaget..."

Sagsøgte har i påstandsdokument af 2. december 2014 anført følgende:

"...

Nærværende sag angår en prøvelse efter retsplejelovens § 147 d af Advokatnævnets kendelse af 9. april 2014 i sags. nr. 2013-3552, hvor advokatnævnet har fundet, at sagsøger groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1 og fastsat en statskassen tilkommende bøde på 20.000 kroner.

Sagsfremstilling og anbringender:

Der er overfor personen [klager] (herefter "[klager]") rejst sigtelse i en straffesag og hun er i relation til sagsøgers forpligtelser som advokat forbruger, der har krav på skriftlig oplysning bl.a. om beregning af salær, og en sådan er fremsendt.

Sagsøger blev 12. marts 2013 beskikket for [klager], og bliver herved underlagt reglen om salærberegning til beskikkede advokater i retsplejelovens § 334, stk. 5.

Sagsøger må antages at være bekendt med, at der er ligestilling i relation til udlevering af sagsakter og repræsentation i en straffesag, hvorfor denne af sagsøger angivne begrundelse for at søge besikkelse må afvises. Begrundelsen kan i øvrigt ikke føre til ændring af den indbragte afgørelse.

Der foreligger ikke holdepunkter for, at der mellem [klager] og sagsøger skulle være indgået en mundtlig aftale om, at repræsentationen skulle være som valgt forsvarer.

Der foreligger ikke holdepunkter for, at der skulle foreligge en aftale om, at sagsøger skulle repræsentere selskabet [virksomhed X], der ikke var sigtet i sagen, og der foreligger ikke holdepunkter for, at det skulle være aftalt, at sagsøgers arbejde skulle honoreres af selskabet [virksomhed X], hvilket uden yderligere aftaler ville være skatteretligt ukorrekt.

Det gøres i overensstemmelse med den indbragte kendelse gældende, at sagsøger den 12. marts 2013 blev beskikket i en straffesag, hvor [klager] var sigtet, at der ikke foreligger aftaler om, at sagsøger skulle repræsentere [virksomhed X] eller optræde som valgt forsvarer, at sagsøger ikke har frafaldet krav på vederlag overfor statskassen og han har på trods heraf først af to gange faktureret [virksomhed X] for arbejdet med [klagers] straffesag og derefter anmodet om salær i henhold til beskikkelsen.

Det fremgår, at sagsøger først fakturerer [virksomhed X] for 59 timer á 3.500 kroner, derefter for 31 timer á 3.500 – angiveligt ca. halvdelen af den anvendte tid - og endelig anmodet retten om dækning af førstnævnte 59 timer – alt vedrørende samme arbejde.

Når sagsøger, den 29. august 2013, fakturerer "ca. det halve" til selskabet, kan det formodes, at det var sagsøgers opfattelse, at den anden halvdel skulle dækkes af beskikkelsen.

På det grundlag gøres det samlet gældende, at sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det gøres gældende, at den af Advokatnævnet fastsatte sanktion er passende og i overensstemmelse med det bødeniveau, der har været gældende siden 2007..."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges til grund, at sagsøger den 6. februar 2013 blev beskikket som forsvarer for [klager], der var sigtet for overtrædelse af straffelovens § 279, jf. § 23. Den 15. august 2013 fremsendte sagsøger en faktura, stor 258.125 kr., til [virksomhed X], hvor tidsforbruget med sagen var opgjort til 59 timer. Efter at [klager] den 19. august 2013 havde meddelt, at den samlede fakturering af [virksomhed X] ikke helt var som aftalt, fremsendte sagsøger en kreditnota og en ny faktura til [virksomhed X], stor 135.625 kr., hvor tidsforbruget var opgjort til 31 timer.

Det lægges endvidere til grund, at der den 5. september 2013 skete ombesikkelse i straffesagen, og at den nu beskikkede forsvarer, advokat [A], afviste fakturaren til [virksomhed X]. Sagsøger fremsendte herefter på ny en kreditnota til [virksomhed X], og den 16. september 2013 fremsendte sagsøger en salæranmodning til retten i [bynavn], hvor tidsforbruget med sagen var opgjort til i alt 59 timer.

Således som sagen foreligger oplyst finder retten det ikke godtgjort, at sagsøger har indgået en klar aftale med [klager] om, at han under straffesagen repræsenterede hende som valgt forsvarer, og at salæret helt eller delvis skulle betales af [virksomhed X]. Retten lægger efter sagsøgers forklaring til grund, at han udførte arbejde for [virksomhed X], som ikke relaterede sig til straffesagen, men at han desuagtet, såvel i faktura af 15. august 2013 som i salæranmodningen til Retten i [bynavn], opgjorde sit samlede timeforbrug til 59 timer, idet han efter sin forklaring alene fakturerede [virksomhed X] for det arbejde, der vedrørte straffesagen mod [klager]. Herefter, og idet sagsøger, uden forinden at frafalde kravet på vederlag af statskassen, fremsendte en faktura til [virksomhed X], finder retten, at sagsøger groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Herefter, og da den idømte bøde findes passende, stadfæstes Advokatnævnets kendelse.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 9. april 2014 stadfæstes.

Inden 14 dage skal sagsøger, [indklagede], i sagsomkostninger til sagsøgte, Advokatnævnet, betale 10.000 kr.

Mette Bytofte
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 15. januar 2015.

Ann-Louise Funch, kontorfuldmægtig

København, den 9. april 2014

Sagsnr. 2013 - 3552/CHN/JML
1. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

Advokat [A] har på vegne [klager] klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have opkrævet salær hos [klagers] anpartsselskab vedrørende den bistand, han ydede som beskikket forsvarer for [klager].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 8. november 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [indklagede] den 12. marts 2013 blev beskikket som forsvarer for [klager] i en straffesag, hvor hun var sigtet for bedrageri ved i to forhold som revisor for en række selskaber at have medvirket til udstedelse af fiktive fakturaer til en samlet værdi af ikke under 365 mio. kr.

[Klager] var indehaver af [virksomhed X].

Ved e-mail af 23. april 2013 til [klager] skrev [indklagede] bl.a. således:

”Vi mødes på mandag den 29. ds., kl. 10.00 på dit kontor. Jeg regner med, at agendaen er besigtigelse af kabiner, diskutere sag og hygge.

Jeg vedhæfter for god ordens skyld oversigt over salærberegningen til advokater i Danmark, sådan, at du løbende kan holde dig orienteret.”

Ved faktura af 15. august 2013 til [virksomhed X] opkrævede [indklagede] et salær på 206.500 kr. ekskl. moms, idet det af den vedlagte tidsopgørelse fremgår, at der til sagen var anvendt 59 timer.

Ved e-mail af 19. august 2013 til [indklagede] skrev [klager] bl.a. følgende:

”Det er ikke helt som aftalt, idet jeg kun kan fratække møder hos mig med mere der har til formål at sikre virksomheden, herunder mine medarbejders trivsel og fremtid.

Der har været møder 12 timer her, ligesom navneforbuddet havde til hensigt at sikre virksomheden, her 1 time mere og så har vi mailet og talt omkring dette vel et par timer. Disse timer kan jeg fratække i virksomheden og dermed betale herfra.

Den øvrige tid er som beskikket forsvarer. Jeg har ikke mulighed for at betale den via virksomheden og skal i givet fald trække den som løn først – det vil koste dobbelt op.

Gør jeg det andet vil du komme til at forsvare mig igen – denne gang for skatteunddragelse ☺ Gider vi ikke.

Jeg foreslår at du sender alle timer også dem du har givet rabat på til mig videre som beskikket forsvarer (bør være omkring 60 timer?) og så sender revisionskontoret for den del, der har med sikring af virksomheden at gøre ca 15 timer.”

[Indklagede] udstedte den 29. august 2013 en kreditnota til [virksomhed X] på 206.500 kr. ekskl. moms svarende til det tidligere opkrævede salær, idet han ved en samtidig udstedt faktura til [virksomhed X] opkrævede et salær på 108.500 kr. ekskl. moms, svarende til et tidsforbrug på 31 timer.

Ved brev af 4. september 2013 til [indklagede] skrev advokat [A] bl.a., at han var blevet kontaktet af [klager], og at han på dennes og [virksomhed X'] vegne måtte afvise den fremsendte faktura, idet [virksomhed X] ikke havde indgået nogen aftale med [indklagede] om advokatbistand og i øvrigt heller ikke havde modtaget nogen rådgivning.

Retten i [bynavn] beskikkede den 5. september 2013 advokat [A] som forsvarer for [klager] i stedet for [indklagede].

Ved e-mail af 6. september 2013 til advokat [A] skrev [indklagede] bl.a., at han havde valgt ikke at forfølge sakærkravet yderligere, da det udestående salær ikke stod mål med den ulempe, som en inddrivelse tilsyneladende ville indebære for [virksomhed X].

[Indklagede] udstedte samme dag en kreditnota til [virksomhed X] på 108.500 kr. ekskl. moms.

Ved brev af 16. september 2013 til Retten i [bynavn] anmodede [indklagede] om salær på 114.312,50 kr. for sit arbejde som beskikket forsvarer for [klager].

Retten i [bynavn] fastsatte den 26. september 2013 salær på 90.000 kr. ekskl. moms til [indklagede].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har på vegne [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved på trods af den meddelte beskikkelse at have fremsat sakærkrav over for [virksomhed X] vedrørende den bistand, han ydede som forsvarer for [klager].

Advokat [A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hverken [klager] eller [virksomhed X] har indgået en aftale med [indklagede] om honorering som privat antagen forsvarer.

Advokat [A] har endvidere gjort gældende, at [indklagede] ikke skriftligt bekræftede sit opdrag over for [virksomhed X], ligesom han ikke rettede henvendelse til Retten i [bynavn] med anmodning om afbeskikkelse.

Advokat [A] har endelig gjort gældende, at [indklagede] efter advokat [A's] overtagelse af sagen fremsendte sakæranmodning til retten.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han ikke har opnået eller forsøgt at opnå salær som både privat antagen advokat og som beskikket forsvarer, ligesom han heller ikke i øvrigt har forsøgt at opnå et uberettiget salær.

[Indklagede] har i den forbindelse bl.a. anført, at [klager] ønskede hans fulde opmærksomhed på sagen, hvorfor han indgik en mundtlig aftale med [klager] om honorering som privat antagen advokat.

[Indklagede] har endvidere anført, at årsagen til, at han ikke lod sig afbeskikke i forbindelse med indgåelse af aftalen med [klager] var, at han anså beskikkelsen som sin ret til adgang til sagens akter og repræsentation af [klager].

[Indklagede] har endelig anført, at han ikke har modtaget salær fra [klager] eller [virksomhed X], i det han i øvrigt har frafaldet ethvert salærkrav mod disse, ligesom han først anmodede retten om salær, da aftalen som privat antagen advokat var ophørt.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En beskikket advokat må ifølge retsplejelovens § 334, stk. 5, ikke modtage salær ud over det beløb, der er fastsat af retten, medmindre der er truffet en særlig aftale mellem klienten og advokaten, og advokaten frafalder krav på vederlag af statskassen.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved at opkræve salær hos [virksomhed X] har handlet i strid med god advokatskik. Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at [indklagede] den 12. marts 2013 blev beskikket som forsvarer for [klager], og at der ikke foreligger en tilstrækkelig klar aftale mellem [indklagede] og [klager] om, at hans salær skulle betales af [klager]/[virksomhed X]. Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at [indklagede] ikke forinden fremsendelse af faktura til [virksomhed X] frafaldt sit salærkrav over for retten.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor [indklagede] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm